

MYÁ V NOHAVICI

Ášter½, 21 Á•erven 2016

Ná• kocour ÁEernobog, zvaný Hustou•, se ve svých pÁ•ti letech rozlovil a zhruba dvakrát týdnÁ• py•ná pÁ•inese domÁ• nÁ•jakou my•. BohuÁ•el vÁ•t•inou Á•ívou a docela Á•ilou. VyloÁ•enÁ• si ji •etÁ•í, zpravidla v obýváku pustí, se zájmem sleduje, jak my•ka zabÁ•hne pod nÁ•jaký nábytek, a pak na ni trpÁ•livÁ• Á•íhá.

Jakmile my•ka vyleze (coÁ• udÁ•lá dost brzy, asi z vyÁ•erpání, ze stresu nebo z celkové zmatenosti), vrhne se na ni, zaÁ•ne kolem ní tanÁ•it a pohánÁ•t ji tlapkami k vÁ•t•ímu výkonu. Takhle si s ní hraje celé hodiny a ráno ji obvykle najdeme bezduchou na koberci. Jednou nám ale my•ku vypustil v loÁ•nici, coÁ• jsme netu•ili. NormálnÁ• koÁ•ky na noc do loÁ•nice nepou•tíme a neÁ• jdeme spát, zavÁ•eme dveÁ•e. Tím jsme my•; nevÁ•domky pÁ•ed kocourem ochránili. Nechápala jsem, co mi to pÁ•ejelo pÁ•es obliÁ•ej a vzbudilo mÁ• – bylo to lehouÁ•ké, jako by mÁ• koÁ•ka •vihla očáskem. Po chvíli znovu – ne, nezdálo se mi to! To uÁ• se probudil i mÁ•j pÁ•itel, rozsvítil... a dlouho jsme hledali za nábytkem a pod radiátorem topení, ale marnÁ•. KoneÁ•nÁ• jsme my•ku uvidÁ•li. Vykukovala mezi Á•ebry radiátoru a valila na nás korálová oÁ•ka. Roztomilé zvíÁ•átko! PÁ•inesla jsem kocoura pÁ•ímo k radiátoru, nechala dveÁ•e loÁ•nice otevÁ•ené, pÁ•itel ode•el spát do pracovny a já jsem zhasla a pokou•ela jsem se usnout. Za chvíli jsem usly•ela kocourÁ•v typický taneÁ•ek a mohutné dusání... koneÁ•nÁ• my• ulovil. Rychle, dokud ji drÁ•el v tlamÁ•, jsem ho vynesla z loÁ•nice ven. Podruhé to bylo je•otÁ•esnáj• – zoufalá my•ka hledala nÁ•jakou díru, kde by se spasila, a jak jsem zrovna sedÁ•la u stolu, vybÁ•hla mi vzhÁ•ru do nohavice dÁ•ínÁ•. JelikoÁ• jsem ji vÁ•bec necítila, divila jsem se, kam se kocourÁ•v úlovek podÁ• a on ji napÁ•ed taky hledal marnÁ•... aÁ• mi zaÁ•al drápat po noze a já jsem si v tom místÁ• nahmatala my•! Hysterická jsem se vydÁ•sila, Á•e mÁ• kousne, strhala jsem ze sebe dÁ•íny, vyklepala my• na koberec, hodila dÁ•íny do ko•e s prádlem... to byl tedy •ok! Myslela jsem si, Á•e netřím fobii z my•i ani jiných zvíÁ•átek, ale tenhle úzký kontakt byl na mÁ• pÁ•ece jenom moc. Zdá se mi, Á•e ve svých pÁ•ti letech si ná• kocour teprve rozvin svÁ•j plný potenciál. Je hodná• velký, huÁ•atý, elegantní a sebevÁ•domý. Se svými úlovky vyloÁ•enÁ• machÁ•í. JelikoÁ• rád staré filmy, shodli jsme se, Á•e nám nejvíc pÁ•ipomíná takového Raoula Schránila, pÁ•ípadná• moÁ•ná Svatopluka Bene•e v roli nadporuÁ•íka Luká•e, nebo cynického dÁ•stojníka v NoÁ•ním motýlovi. Zato jeho drobná a roztomilá sestÁ•iÁ•ka Moko•ka je jednoznaÁ•ná VÁ•ra Ferbasová. KoÁ•ky, které pro•ly na•ím domovem dÁ•ív, mÁ•ly také své vyhranÁ•né charaktery: Sofinka by mohla být taková Zdenka Baldová, Gru•enka Vlasta Fabianová ve zralé• verzi, tÁ•eba v Srpnové nedÁ•li... a kocour Trofim, takový zoufalec, aÁ• trochu komický, byl vyloÁ•ený Václav Trégl.

MoÁ•ná Á•e pejskaÁ•m pÁ•ipadají v•chny koÁ•ky podobné, ale my koÁ•kaÁ•i víme, jakou úÁ•asnou • povah mohou tahle decentní, nev•ravá zvíÁ•átka mít. Jsou pravou studnicí pÁ•ekvapivých objevÁ•, psychologicko-etologický pozorování a neustálých pÁ•ekvapení! TakÁ•e nezbývá neÁ• se smíÁ•it i s obÁ•asnou my•i v nohavici...

EVA HAUSEROVÁ